maale med vor lutherske Moderkirkes Maalestok. Dens Bekendelse er vor Bekendelse, og dens Lærestilling er vor. Om saa de nævnte Synoder stemmer overens med denne, saa er vi jo enige. Og dersom Past. Henriksen som Medlem af den tyske Missouri-Synode ikke har forladt sin Moderkirkes Bekendelse, saa maa vor Lærestilling jo altsaa være ens.

Dernæst ønsker vi at bemærke, at — naar Past. Henriksen skriver, at „Flertallet af Den forenede Kirkes Præster sejlede i metodistisk Farvand", saa burde han vedlægge Beviset for sin Paastand. Past. Henriksen mener, saa vidt vi forstaar, med de anførte Ord at ville sige, at de fleste af den forenede danske Kirkes Præster, trods vort Navn og vor lutherske Bekendelse, alligevel er Metodister. Altsaa at vi seiler under falsk Flag.

Men hvorfra kender Past. H. de fleste af vore Præster? Eller deres Virksomhed? — En Paastand som Past. H.s, uden Frugt af Bevis, er ret og slet Bagvadskelse. Derfor staar Past. Henriksen for os som en Bagvadsker, indtil han enten beviser eller tilbagekalder den anholdte Paastand.

„Dsk."s Red.

Forsigtig alligevel!

Jeg saa, Redaktøren gjorde opmærksom paa de to Artikler: „Forsigtig! Forsigtig!" og: „Det er ikke Guld alt, som glimrer." Jeg læste dem ogsaa, og jeg syntes helt godt om den første: Forsigtig. Men dersom den skal udfyldes af den anden, da bliver der ikke meget ved den, for da kommer der til at staa netop det, der ikke skulde staa. Hvad der gaar gennem den anden Artikel er jo netop: forsigtig, forsigtig!

Ja forsigtig; naar du ser paa dig selv, saa maa du endelig ikke mene, at du kunde have noget forud for andre Mennesker. Tro saa endelig ikke, at der er to Slags Mennesker til — troende og vantro, og endnu mindre, at du kan se Forskel. — At mene, at man kan se Forskel er en slem Sygdom, som vanskelig lader sig kurere.

Forsigtig, naar du tænker paa andre Mennesker! Faa saa endelig ikke den Tanke om nogen, at det er ugudelige Mennesker, Mennesker, der vandrer paa Vej til Fortabelsen. Ja, at der er dem, der gør det, kan vel ikke nægtes; men at tænke det som det enkelte Menneske, du møder paa din Vej, eller som du lever Side om Side med til daglig — det er det, der er det gale.

„Vi er alle Syndere, mer eller mindre, og fattes Ære for Gud." Ja, dersom det var den hele Sandhed, saa var det jo naturligvis forbi med al „Skillen" Folk ad. Men det er det nu netop ikke. Det er kun den halve.

At vantro er ikke Syndere „mer eller mindre", men de er „fortabte", under „Guds Vrede", „allerede dømte". De troende er heller ikke Syndere mer eller mindre og fattes Guds Ære; men de er „helliggjorte", der „er retfærdiggjorte", der er „ny Skabninger"; og de „har et evigt Liv" allerede. De er ikke Syndere over for Gud, de er „hellige", dres Synder er kastet i „Havets Dyb"; deres Synder er saa langt fra dem, som „Østen er fra Vesten", og de skal ikke „findes mere".

De fattes heller ikke Ære for Gud. Her tales ikke om, at det er modtaget uforskyldt ved Troen paa Jesus Kristus.). Men Herren selv kalder dem „Verdens Lys", „Jordens Salt", „Guds Børn", „Guds Elskte", en „udvalgt Slægt", et „kongeligt Præstedom", „et helligt Folk", „et Folk til Ejendom", gennem hvilke endogsaa Gud i Himmelen bliver æret paa Jorden.

Guds Ord kender ganske bestemt disse to Slags Mennesker. Vilde Mennesker blot tale og leve i Overensstemmelse med Guds Ord, og turde se den Sandhed i Øjnene, at enten er jeg, den enkelte, et fordømt Menneske eller et frigjort Menneske; enten har jeg slet ingen Ære for Gud, eller ogsaa den usigelige store Ære at være hans Barn, i Stedet for at „øve Vadmel" paa Talemaader som disse, at vi alle synder mer eller mindre, og vi er altsaa omtrent alle ens, saa behøvedes der heller ingen „Skillenød" at finde Sted, anden end den, han vil foretage paa den store Dag. Det vil gaa ganske af sig selv, hver vil vilkaarlig finde sin Plads. Derfor var der heller ingen Tale om at drage Grænser i den første Menighed; den kom af sig selv. Gør Guds Folk blot, som Jesus siger: lader Lyset skinne for dem, der er i Huset, saa er Skillet der; det er først, naar man begynder at „øve Vadmel" af Kristendommen, at det hele løber ud i eet til Vanære for Herrens Navn og til Menneskers Fortabelse.

Naar jeg som et troende Menneske uden Omsvøb og Undskyldninger, men i Kristi Kærlighed gaar hen til et eller andet bestemt Menneske og prøver paa at gøre det klart for en saadan, at det gaar lige i Ildsøen, dersom det ikke omvender sig, derfor kaster jeg ikke Snavs paa Mennesket. „Har vi først renset ud alle Skrøbeligheder fra os selv, da faar vi ikke saa travlt med andres Kristendom", hedder det. Ja, det er netop det, man gør; faar man renset en Del af den altindtagende Selvviskhed ud, — Æresyge, Begærlighed, Dovenskab o. lign., da begynder man at ynkes over alle de Mennesker rundt omkring os, der ingen Kristendom har, og gruer for dem, der lever i en falsk. Det er min Overbevisning, at skal „Guds Rige komme", da maa Guds Folk ud af den megen „Vadmel-Vævning", og „vandre i Lyset, ligesom han er i Lyset". Tillige er det min Overbevisning, at det vilde være bedre for Guds Folk at lægge dette Ord af Paulus lidt mere til Side: „Jeg er den største blandt Syndere" (Som kun bruges i en hel anden Betydning, end det almindeligt bliver brugt), indtil vi kan sige det med den Smerte og Alvor, som han gør, og saa tage fat paa et saadant Ord som dette: „Vandrer saaledes, som I have os til Eksempel". Fil. 3, 17, eller, at vi skulde vorde ustraffelige og rene, Guds ulastelige Børn Fil. 2, 15. Vi vil selv være meget bedre tjent dermed, og Guds Sag vil, og vantro Mennesker vil det ogsaa.

Cordova, Nebr.

Chr. Petersen.

Svar til Pastor Kildsig.

Endskønt vi som Direktion for Luther College ikke ønskede at føre en Avisfejde, som før antydet, saa har Past. Kildsig ved sin sidste Artikel med de tre Præsters Erklæring trunget os til at skrive og fremføre vore Beviser offentlig.

I denne Erklæring lyder det, at Past. Kildsig „ikke nogen Gang har benyttet sig til os for at faa os til at modarbejde „Luther College", Racine, Wis."

Først skal vi da bemærke, at naar Vedkommende har kunnet faa disse Underskrifter fra Præsterne i Racine, saa er det vel kun ikke ved at hævde den Forstaaelse, at det ikke er Skolen, men dens Ledere, han har villet modarbejde. Dog, en Skole er jo ingenlunde en Bygning alene, men den bestaar særlig af Elever, Fakultet og Direktion, og naar man modarbejder de to sidste, saa kalder vi dette at modarbejde en Skole.

Den Opfattelse, at det blot er nogle Mænd, Pastor Kildsig har villet modarbejde, og ikke Skolen, taster jo et helt andet Lys over Racine-Præsternes Erklæring; og vi har Fingerpeg, som ved skriftligt Vidnesbyrd peger i den Retning. — Men selv om Præsterne i Racine ser saaledes paa Sagen, saa kan dette dog ikke i mindste Maade forandre vor Opfattelse af den, og heller ikke kan det forandre vort Syn paa Past. Kildsigs Færd.

Dernæst søgte Past. Kildsig, ved Ansættelsen af den engelske Professor offentlig i „Folkets Avis" af 2. Oktober 1908, at drage vor Ærlighed i Tvivl over for den forenede Kirke. Dette kalder vi et Forsøg paa at sætte Racine Præster og andre op imod Skolen, og Past. Kildsig synes jo at være af samme Mening som vi, idet han i den Forbindelse i „Folkets Avis" af overnævnte Dato skriver: „Et saadant Samarbejde (imellem Skolen og Ohio-Synoden) maa ende med, at den forenede Kirke maa tage bestemt Standpunkt imod „Luther College".

Men for at bevise, at Pastor Kildsig ikke blot har søgt at faa Kirken som et Hele hildet i Mistanke, Fordom og Uvillie imod Skolen, men ogsaa taget fat paa den enkelte og det paa en meget radikal Maade, saa Vedkommende endogsaa harmedes derover, og for fremdeles at bevise, at Pastor Kildsig ikke blot den senere Tid og paa Grund af den engelske Professors Ansættelse ved Skolen (som tillige driver en engelsk Mission for Herren i Racine iblandt saadanne, som ikke tilhører nogen Menighed) har haft et saadant Sindelag over for Skolen, saa skal vi fremføre endnu et Bevis, som peger 1 Aar tilbage i Tiden, nemlig paa November Maaned 1904. Det var altsaa lige samtidigt med, at Pastor C. H. Jensen tiltraadte sin Gerning ved Luther College. Forsøget blev gjort ved ligefrem at fraraade en af Racine Præsterne at holde Foredrag paa Skolen. Dette kunde jo kun være af den Grund at skade Skolen ved at unddrage den den Støtte, som den saaledes kunde faa ved Præstebrødres Hjælp. Heldigvis var hans Arbejde mod Skolen ogsaa her forgæves. Ligeledes beskyldte han samme Præstebroder for at være den, der holdt sin Haand over Pastor C. H. Jensen, som om der skulde være noget galt og forkert i at staa en Mand bi i saa vanskelig en Gerning. Ogsaa dette Forsøg mislykkedes.

Men for nu, at Pastor Kildsig ikke fremdeles skal forsøge at gøre vor Tale uvederhæftig, saa skal vi her anføre denne Præstebroders egne Ord, som vi har det med hans Navns Underskrift. Dette skriftlige Vidnesbyrd lyder ordret saaledes:

„Kildsig vilde fraraade mig at holde Foredrag paa Skolen og bestyldte mig for at holde Haanden over dig (Pastor C. H. Jensen) og være den, der ved sin Støtte gjorde det muligt for dig at forblive ved Skolen i Racine. Dette harmede mig, og jeg fortalte dig det, og det vil jeg staa ved hvor som helst."

Dette Vidnesbyrd er dateret den 9. November, 1908.

Om ikke slig Adfærd er et Modarbejde imod Skolen og Forsøg paa at sætte Racine Præster og andre op imod den, saa ved vi ikke, hvad det kan kaldes.

Direktionen for
Luther Highschool and College
Association.

N. P. Simonsen,
J. N. Jersild,
C. H. Jensen,
C. W. Nielsen,
J. Hemmingsen,
Vilh. Nielsen,
C. D. Skow.

Hvorfor ikke hele Sandheden.

Da jeg havde læst Stykket i „Danskeren" af Søren Jensen, Eugene, Ore. lød det i mit Indre: hvorfor ikke hele Sandheden — selv naar der skrives om rent timelige Affærer.

Jeg bør maaske give en Aarsag, hvorfor jeg ikke imødekommer Mr. J. med at svare ham i privat Brev. Og saa er det den, at Sagen som han skriver om vedkommer Offentligheden, og derfor vilde det være meningsløst at svare i et privat Brev.

Derfor sender jeg det igennem „Danskeren"s Spalter.

Tillad mig at oplyse, at jeg har personlig kendt Mr. Jensen baade i det „kolde og barske N. Dak." og ogsaa i det lyse og sunde (?) Ore.

Naar saa Mr. J. siger, han „meget misbilliger, at der agiteres saa stærkt for at faa vort danske Folk til at bosætte sig i dette kolde og barske Klima," saa ønsker jeg at gøre Mr. J. og alle hans mulige Meningsfæller opmærksom paa, at N. D. har aldrig — hverken af Samfundets Landkomite eller af nogen anden Landkomite — været anbefalet som et „health resort", (dog jeg tror, det kunde anbefales med lige saa stor Ret som Oregon som saadant) men derimod som et Sted, hvor Folk med smaa Midler kunde bedre deres Stilling og naa Selvstændighed, paa hvilket Mr. J. selv er et levende Bevis" tilligemed Tusinder af andre.

Hvad mon du vilde have været Ejer af i Dag, Mr. J., havde du ikke først været i denne indbildte Pesthule, N. Dak. At der findes dem her, som ikke er tilfreds, det gør der, men min Erfaring siger mig dog, at de er yderst faa, sammenlignet med de utilfredse i Ore.

Naar saa Mr. J. kommer med den Paastand, at han har sat sit Helbred til her i Dak. da kan jeg ikke begribe, hvorledes en Mand som Søren Jensen kan komme med en saa tankeløs — for ikke at sige samvittighedsløs — Paastand; thi der er jo nok, der kendte ham før han kom hertil, og han har adskillige Gange selv sagt til mig, at hans Helbred var saa nedbrudt, da han arbejdede paa Savmøllen i Stillwater, Minn., og at han var nødt til at rejse derfra. Og da han saa kom her, saa er det mig saavel som alle hans Naboer her omkring bekendt, hvorledes han gik ude og arbejdede om Vinteren aldeles udtilstrækkelig paaklædt — ligegyldigt hvor koldt det var — var det da noget at undres over, om han blev syg og fik Lungebetændelse, naar hans Lunger var daarlige i Forvejen? Disse Fakta, som her er fremholdt, er da vel ikke gaaet Mr. J. helt ud af Hukommelse. Sømmer det sig da at rive ned paa et Sted, fordi man har stillet sig ifødesløst overfor Naturens Love?

Det minder om Drengen, der sagde til sin Moder, at hun skulde kaste Kaffekoonen ud, for han havde brændt sig paa den — den i hvilken næsten alt det Brød var bagt, han havde spist, den der saa ofte havde forvandlet hans Sorg til Glæde, naar han var kommen ind forfrossen.

Saa fortælles der om 2 Læger her i Kenmare, som havde opgivet ham som uhelbredelig og raadet ham at rejse til Ore. Det kan jo godt være muligt, at de har talt saaledes til ham; men Dr. Windel talte anderledes til mig, han bad mig sige til Mr. J., at hvis han ikke døde, før han døde af Tæring, saa vilde han ikke dø for de første 100 Aar, og jeg bragte ham dette Bud Dagen efter, at jeg havde modtaget det.

Do Mr. J. var ved at fortælle os om Doktorernes Udtalelser, hvorfor fortalte han os saa ikke, at for et Par Aar siden havde Lægerne — hvor mange ved jeg ikke — i Eugene opgivet ham og sagt, at 2 Maaneder var det længste, han kunde leve og kun det, naar han rejste op i Bjergene, hvor Luften var let? At han endnu lever og synes at nyde godt Helbred, haaber jeg, han takker Skaberen for og ikke Skabningen.

Og at selve Landet er langt fra at svare til de Forhaabninger, man sætter til det, straks men kommer der, den Erfaring skal selv Mr. Miller komme til at gøre til Trods for, at det ser ud til, han har haft Kritikens Briller klemt godt fast paa Næsen.

Det skulde da vel ikke være nødvendigt at minde hverandre om den apostolske Formaning*) i Ef. 4, 25.

Otto Sørensen,
Rt. 1, Kenmare, N. Dak.

Har Tiltro til den. Pastor J. G. Litt skriver fra Sebringsville, Ontario: „I Løbet af afvigte Aar har jeg solgt omtrent to Dusin Flasker Kurifo til Venner og Naboer. I min Familie bruger va den og har gjort det i Aarevis. Jeg har Tiltro til Kurifo, ellers vilde jeg ikke anbefale den."

Dr. Peters Kurifo har vundet Ry ene og alene paa Grund af sine fortrinlige Egenskaber. Den virker altid gavnligt. Den har bestaaet Tidens Prøve. Tusinder har afgivet Vidnesbyrd om dens sundhedsgivende Kraft. Kurifo faaes ikke, som andre Mediciner, paa Apoteket, men kun ved at henvende sig direkte til Lokal-Agenter, der er ansatte af Ejerne, Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 112—118 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

*) Den apostoliske Formaning har vi alle Behov at mindes — uden Personsansees.

For øvrigt anser „Danskeren" ovennævnte Sag drøftet nok, nu da hver Part har udtrykt sin Mening.

Dana College

Smukt beliggende
Gode Studenterværelser
Lyse Skolestuer
Opvarmning ved Damp
Elektrisk Belysning
Gymnastiksal
God Bogsamling
Sang- og Litterærforeninger
Foredrag

KURSUS
COLLEGE: Klassisk - Videnskabelig Afdeling.
PRO-SEMINARY: Forbereder til Trinitatis Sem.
NORMAL (County & State certificates).
ACADEMIC: Forberedelse til Universitet.
BUSINESS: Shorthand & Typewriting.
MUSIK: Violin, Orgel og Piano.

$16 for fire Ugers Ophold og Undervisning.

☞ *Skriv efter Katalog!*

C. X. HANSEN, Forstander.
Box 149, Blair, Nebr.

BLAIR SHOE CO.
Blair, Nebraska.

Det betaler sig
at holde Deres
SKO
i god Stand!
Vi gør al Slags
Reparationsarbejde
paa SKO.

En ny holdbar og elegant Bibel.

Vi har netop modtaget en ny, fin og stærkt indbunden Bibel, paa India Papir i Lommeformat med Guldsnit, Overfaldsbind, runde Hjørner. Det er en speciel Indbinding som vi har faaet lavet efter Bestilling, den er meget solidt indbunden og vil sikkert tilfredstille enhver, som ønsker en smuk og holdbar Bibel. Prisen er sat til $3.20.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebraska.

Ægtevielsesattester.

Vi har endelig opnaaet at faa en vellykket og elegant udført Ægtevielsesattest paa Dansk og i smagfulde Kulører. Det er ikke nogen Efterligning, men originalt udført af det bekendte Firma Ernst Kaufmann Co. Nr. 11 i vor illustrerede Katalog er en ringe Efterligning. Størrelsen er 17 X 22. Pris: $5 pr. Dusin. Haves ogsaa paa Engelsk til samme Pris.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Den eneste af sit Slags
Dansk-Engelsk og Engelsk-Dansk Lomme-Ordbog.

Denne fuldstændige lille Bog indeholder 22,000 danske Ord med engelsk Forklaring, og 20,000 engelske Ord med dansk Forklaring. Bogen indeholder tillige andre Oplysninger, saasom Regler for Stavning, Udtale, Brugen af store Bogstaver og Skilletegn, Tabeller for Maal og Vægt, Regler for Postbefordring, hvordan man kan erholde U. S. Patenter m. m. m.

Pris: I Shirtingsbind 50c. Marokko med forgyldte Kanter 75c. portofrit.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

ENGLISH BOOKS.

DANISH LIFE IN TOWN AND COUNTRY. 16 fine illustrations. 262 Pages. Elegantly bound. A book of great interest to the Danish People in U. S. Price $1.30 net by mail.

ESTER RIED by Pansy. This book is well known, having run as a serial in "Danskeren". Price neatly bouned $1.50. The same in Danish at 80c. bound.

NEW TESTAMENT in parralel columnes English and Danish. Cloth binding. Price 60c.

EARTH SEA AND SKY. Large illustrated edition. Fine binding. Price $1.20.

BIBLES in cercuit binding gilt edge. Price $1.00, $1.75, $2.25.

LUTHERS SMALL CATHECISM in pamphlet form. Price 5c.

LUTHERS CATHECISM with explanations by Bishop C. F. Balslev. Bound, Price 25c.

VOGTS BIBELHISTORY for christian schools. Revised together with a short church history. Price 25c.

SWEETEST STORIES EVER TOLD. Red line series. Price 75c.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.